

**Augustini Barbosae ... Collectanea doctorum tam
veterum, quam recentiorum, in ius pontificium universum**

In Qvo Dvo Priores Decretalium Libri Continentvr

Barbosa, Agostinho

Lugduni, 1669

17. De filiis Presbyterorum ordinandis, vel non.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95263](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95263)

per Nau. in man. c. 22. n. 8. & conf. vnic. n. 4. & 8. sub tit. de sacra Vnctione. Sayr. in floribus decisionum decis. vnic. sub eod. tit. Valent. tom. 4. disp. 5. q. 1. puncto 2. vers. questio est autem. Sa verbo confirmatio. n. 7. Chamer. de Sacram. 17. 3. de Confirmat. c. 2. de materia Confirmationis. dub. 2. Nam Confirmationis Chrisma conficitur ex oleo oliuorum admixto ballamo cuiuscumque loci sit benedicto ab Episcopo consecrato. Concil. Trid. sess. 7. can. 2. de Confirmat. Vinald. in candelabro aureo Sacram. sub de tit. de Confirmat. c. 2. n. 1. Couar. var. lib. 1. c. 1. o. n. 1. ad finem; & num. 4. & 5. Sayr. de Sacram. in genere. lib. 1. c. 3. quest. vnic. art. 3. vers. de Confirmatione. Nugn. part. 3. quest. 72. art. 3. vbi Egid. de Conin. c. 29. & 30. Soar. tom. 3. disp. 33. sect. 1. & 2. Barthol. ab Angelo dialog. 3. §. 4. Chamer. rota d. cap. de materia Confirmat. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 2. cap. 9. post princ. & part. 2. lib. 5. cap. 1. quest. 4. post Graff. Nau. Petr. de Ledesm. S. Anr. Victor. Angel. Tabien. & alios. Bonacina de Sacramentis. disp. 3. q. vnic. puncto 3. n. 1.

In gloss. Permitti. ibi. quod antequam suppleant ista ministrare non debet. Notatur ad hoc quod si in ipsa ordinatione aliquid de necessariis. seu spectantibus ad substantiam Ordinis sit omisum. ordinatus suspenditur ab executione illius Ordinis quousque id suppleatur. quod fuit omisum. vt per Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 32. tract. 2. n. 71.

In ead. gloss. ibi. Quia non dicitur actum cum aliquid superest ad agendum. Vide Hyppol. conf. 122. n. 15. Thom. de Thom. reg. 199. Flamin. de resignat. 2. lib. 8. quest. 8. n. 42. & 97. Anton. Monach. Lucensi decis. 25. num. 7. & Florent. decis. 19. num. 5. & Bonon. decis. 28. num. 22. Girona de privilegiorum. seu exemptionum explicat. num. 1133. Mantica. decis. 186. num. 3. cum aliis citatis per me in tract. Axiom. iuris v. s. frequent. Axiom. 1. num. 1.

De Filiis Presbyterorum ordinandis. vel non.

TIT. XVII.

UPER hanc rubr. scripserunt Zabarel. Bellam. Ioan. Andr. Imol. Butr. Anchar. Panorm. Ioan. de Londris in breuiario sanctorum Canonum. fol. 164. verso. Petr. de Raucenna in compendio iuris Canonici. Guilhelm. Durand. Specul. in breuiario auro iuris Canonici. Martin. Mefnartius in epitome Decret. fol. 22. verso. Daniel Venator. in analysi methodica iuris Canonici. a pag. 73. Petr. Alphonsi. de Valconcellos in harmonia rubricarum iuris Canonici. Goffred. & Hostiens. in summa huius tit. Alex. Cassan. & Anastaf. Germon. in paratilis ad quinque libros Decretalium. Barthol. Carthag. in expos. titulorum iur. Canon. Zypre. in analytica postremi iuris Ecclesiast. enarrat. nouissime Ioan. Honor. lib. 1. sum. in Decret. omnes sub hoc tit.

De illegitimos inhabilitate. seu irregularitate ad Ordines & beneficia. vide Ang. Syluest. Rosel. & alios Summistas. verbo. Illegitimus. Guilhelm. Durand. in speculo iuris. lib. 4. sub hoc tit. Albert. Trot. de vero & perfectis clerico. lib. 2. cap. 1. & 2. Maiol. de irreg. lib. 1. cap. 4. cum seqq. Villad. eod. tract. cap. 10. vers. dixi vltimus. Paleoth. de nobis & spuris. cap. 57. Lambert. de iure parson. p. 1. lib. 1. q. 7. art. 11. Petr. Greg. Syntagm. p. 2. lib. 10. cap. 3. Ludou. Lop. in instr. conscient. p. 2. c. 23. tom. 2. Greg. Lop. 1. 2. tit. 6. Duar. p. 1. de benef. lib. 4. c. 5.

Corral. eod. tract. part. 3. c. 2. Petr. Greg. eod. tract. c. 3. Vinald. in candelabro aureo. tit. de irregul. num. 107. cum seqq. & in appendice cap. 2. de illegitimis. Menoch. de arbit. casu 201. a num. 35. Rebuff. in praxi benefic. tit. de dispens. super defectu natalium. Bernard. & Salzed. in pract. c. 14. in nouiss. edie. Tolet. in sum. lib. 1. c. 58. Fr. Emman. in sum. tom. 2. cap. 16. & quest. Regul. tom. 1. quest. 13. Soar. tom. 5. de censuris. disput. 50. Sayr. eod. tract. lib. 6. c. 10. Auila eod. tract. p. 7. disp. 3. dub. 6. cum seqq. Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 3. Galganet. de iure publico. lib. 3. tit. 2. num. 26. cum seqq. Ludouic. Miranda in manuali Pralatorum. tom. 2. quest. 25. art. 10. & tom. 2. q. 2. Nau. tom. 1. consil. lib. 1. vbi tradit decem consilia. sub hoc tit. & Sayr. in floribus decis. sub eod. tit. nouem adducit decisiones.

EVMMARIVM.

- 1 Illegitimi non ordinantur nisi Religiosi fiant. sed ad Pralaturas non habilitantur.
- 2 Illegitimus per ingressum in Religionem. ac professionem in ea emissam aptus fit ad omnes Ordines etiam sacros sine ulla noua dispensatione.
- 3 Illegitimus per solemnem professionem in Religione non redditur habilis ad Pralaturas in ea.
- 4 Papa solus. sclusus Religionum privilegiis. dispensare potest cum illegitimis. religiosis. vt ad dignitates. & Pralaturas promoueat.
- 5 Capitulum generale. vel Prouinciale potest dispensare ex privilegio cum religiosis illegitimis ad Pralaturas. & dignitates.
- 6 Regularis legitime dispensatus a Capitulo generali ad Pralaturas. si deinde a Religione egredi contingat. & aliam intret in ea non poterit absque noua dispensatione Pralaturas obtinere.
- 7 Monialis illegitima non potest esse Abbatisa. seu Priorissa.
- 8 Vicarius Episcopi non potest creari Monachus illegitimus. etiam de consensu sui Superioris.
- 9 Irregularitas sublata per Religionis ingressum an reuiscat professione annullata per Superiorem.

CAP. Vt filij. I. Conc. Pictau.

Filij Presbyterorum. & ceteri ex fornicatione nati promoueri non debent ad sacros Ordines. nisi fiant Monachi. vel vianant regulariter in Congregatione Canonica. sed nullatenus possunt habere Pralationem. Item neque serui nisi a dominis detur libertas Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabar. Collect. Ioan. Andr. Bellam. Innoc. Anchar. Hostiens. Butr. Panormit. Imola. Anania. Viuian. in rationali libri quinti iuris Pontif. pag. 317. Alagona in compendio iuris Canonici. pag. 111. remissum Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Anton. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 5. c. 1.

Nisi aut Monachi fiant. &c.] Notatur ad hoc quod illegitimus per ingressum in Religionem. & in ea professionem emissam eo ipso aptus fit ad omnes Ordines etiam sacros suscipiendos sine ulla noua Superiorum indulgentia. vt per citatos a Cened. ad Decretal. collect. 62. num. 2. quibus adde Salzed. ad Bernard. in practica. cap. 14. lit. B. vers. si tamen illegitimus. Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. quest. 13. artic. 4. Azor. instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 1. quest. 1. Aloyf. Ricc. in decis. Curia Archiepiscopalis Neapol. part. 1. decis. 82. Valer. Reginald. in praxi fori penitent. lib. 30. num. 18. Ludouic. Miranda in manu. Pralator. tom. 1. quest. 25. art. 10. concl. 1.

concl. 1. Bellet, *disquisit. clericali* p. 1. tit. de disciplina clericali, §. 3. num. 46. late Campan. in d. uerfio iuris Canon. rubr. 11. cap. 13. num. 115. cum seqq. Barthol. à Vecchis in praxi obseruanda in admittendis ad Religionis statum nouitiis disp. 13. dub. 6. num. 1. Illustriss. D. meus Roderic. à Cunha in comment. ad cap. 1. disp. 56. Peregr. in comment. ad constit. Cleric. Regul. p. 2. cap. 1. lit. C. §. 21. vers. tertium, me citato in hoc loco Hieron. Rod. r. in compend. quest. Regul. resol. §. 2. num. 40. optime Sanch. in precepta Decal. tom. 2. lib. 5. cap. 5. num. 9. cum seqq. Nec obstat Motus proprius Sixti V. contra illegitimè natos, ubi cum illegitimos reddiderit inhabiles ad Religionis ingressum, reddidit consequenter hoc ius irritum quoad hunc effectum, quia iam Gregor. XIV. illum abrogauit sua constitutione, cuius initium est, *Circumspecta Romani Pont.* de anno 1591. ubi dispensationes quascunque, aut legitimaciones ex defectu natalium auctoritate Apost. ad terminos iuris reducit, omnemque dispensationem, & habilitates vigore priuilegiorum, &c. in pristinum statum restituit, ita ut sicut antea valeant, de qua meminerunt Cened. d. collect. 62. num. 3. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 3. §. 8. Fr. Emman. d. quest. 13. art. 3. Soar. tom. 5. disp. 50. sect. 5. num. 12. Portel. in dubiis Regul. verbo Nouitium, num. 11. Hieron. Roderic. ubi supra resol. 76. num. 10. Sanch. d. cap. 5. num. 9. in fine, ubi num. 10. contra Angles, & Sayr. existimat irregularitatem per professionem in Religione prorsus quoad Ordines suscipiendos, & susceptorum usus aboleri, & numero 12. resoluit cum multis, quos citat, per solam professionem cessare eam irregularitatem, & ideo Soar. d. sect. 5. num. 12. caute dicit non deleri eam irregularitatem, donec illegitimus professionem, aut vota emittat, per quæ verus Religiosus efficiatur. Vnde iam colliges irregularitatem promouentem ex defectu natalium non tolli per solam habitus Religiosi susceptionem, sed necessariò requiri ut emittatur professio, ita Felin. in cap. cum deputati, num. 2. de iudic. Franch. in cap. 1. num. 11. hoc tit. lib. 6. S. Antonin. p. 3. tit. 1. cap. 27. §. 3. Sor. in 4. disp. 1. quest. 1. artic. 3. col. 1. & ibi Riccard. artic. 4. quest. 3. Rebuff. in praxi benefice, tit. de dispens. super defectu natal. num. 96. Philarc. tom. 1. p. 1. lib. 4. cap. 8. Valent. tom. 4. disput. 7. q. 19. puncto 3. §. 2. agens de secunda specie irregularitatis in 1. defectu, Iacob. de Graff. in aureis decis. part. 1. lib. 4. cap. 27. num. 54. Nau. comm. 2. de Regularib. num. 60. & in manuali cap. 27. num. 201. Azor. instit. moral. p. 1. lib. 12. cap. 5. q. 12. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 1. num. 2. nouissime Barthol. à Vecchis d. dub. 6. n. 2. Sanctarel. var. resol. quest. 39. num. 2. Quamvis Fr. Emman. quest. Regular. tom. 1. quest. 13. art. 4. asserat huiusmodi irregularitatem non solum tolli per professionem, sed etiam per receptionem habitus Religiosi, immo per educationem, quæ fit in Religione, quem neruose defendere nititur Hieron. Roder. in compend. quest. Regular. resol. 76. num. 7. Vnde bene resoluit Sanch. d. cap. 5. num. 13. per simplicia vota emissa in Societate Iesv deleri irregularitatem ex natalium defectu consurgentem, taliter quoddam retrocedens, seu demissus à Religione, à votisque absolutus non reindicit in ipsam, & ideo si iam promotus sit, poterit Ordinibus susceptis vti, nondum verò promotus promoueri non prohibetur: idemque docet de professio in alia Religione, & ab ea expulso in perpetuum, & pro sua sententia citat Soar. tom. 5. de censur. disp. 50. sect. 5.

Deinde colliges professionem emissam in Religione non solum tollere irregularitatem quoad Ordines suscipiendos, sed etiam quoad usum Ordinum susceptorum; quare si illegitimus, absque dispensatione

Tom. I.

ante ingressum Religionis suscipiat Ordines sacros, & postea ingrediatur Religionem, non solum potest promoueri ad alios Ordines, sed etiam absque alia dispensatione poterit ministrare in Ordine, quem suscepit ante ingressum, ita Sanctar. d. q. 39. n. 8. Nec obstat, quoddam dispensatio est strictè interpretanda, ut resolunt intra, & Doct. per me citari de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. 33. n. 7. & alleg. 45. n. 1. quia debent intelligi quando vni, vel alteri dispensatio conceditur, non verò quando in fauorem Religionis emanauit, quia tunc ample esse interpretandam docent Henric. in summa lib. 7. c. 22. §. 3. & c. 24. n. 4. in fine, Oldrad. conf. 300. n. 4. vers. considerandum est, Sanch. de Matrim. lib. 8. disp. 1. n. 13.

Prelationem verò nullatenus habeant, &c. Notatur ad hoc quoddam illegitimi licet per solemnem professionem in Religione factam apti fiant ad suscipiendos omnes etiam sacros Ordines, ut supra deduxi, non redduntur tamen habiles ad prælaturas in ea, ita Butr. hic in fine, Abb. etiam in fine, Zabarel. quest. 7. Sor. in 4. distinct. 25. quest. 1. art. 3. Fulc. de visit. lib. 2. cap. 15. num. 36. Paleoth. de nobis & spiritus, cap. 57. num. 4. Maiol. de irregul. lib. 1. cap. 10. num. 3. Iacob. de Graff. in aureis decis. part. 1. lib. 3. cap. 5. num. 8. Salzed. d. vers. si tamen illegitimus, in fine, Azor. d. part. 2. lib. 6. cap. 3. quest. 2. Nau. conf. 3. num. 2. in antiqu. & conf. 6. in nouis, sub hoc tit. Sayr. de censur. lib. 6. cap. 11. num. 3. Bellet. d. §. 3. n. 49. Ludou. Miranda d. art. 10. concl. 2. & tom. 2. quest. 1. art. 1. Campan. d. cap. 13. num. 117. Sanch. d. cap. 5. num. 16. Hieron. Roder. d. resol. 52. num. 4. Soar. de censur. tom. 5. disp. 50. sect. 5. num. 15. Mandol. de signatura gratia tit. de dispens. super defectu natal. §. pen. Sanctarel. variar. resol. quest. 40. num. 1. ubi num. 2. cum Nau. conf. 6. n. 2. sub hoc tit. resoluit professum illegitimum fieri capacem beneficiorum manualium, quæ ad nutum Prælati reuocari possunt, dummodo talia beneficia non fuerint Curata, nec Prælatura monasterij, & me citato in hoc loco, Lauer. var. lucubrat. tom. 1. tit. 1. c. 16. num. 26. Tamburin. de iure Abbatum tom. 1. disput. 5. quest. 14. num. 1. Sigism. à Bononia de elect. dub. 72. num. 1.

Vnde attento iure communi, seclusis Religionum priuilegiis, solus Papa dispensare potest, & dispensat cum illegitimis etiam Religiosis, ut ad dignitates, & Prælaturas promoueantur; Salzed. d. vers. si tamen illegitimus, in fine, Couar. de sponsal. part. 2. cap. 8. num. 4. Soar. d. sect. 5. num. 15. Sanch. d. cap. 5. num. 17. Tamburin. de iure Abbatum tom. 1. disput. 5. quest. 14. num. 7. ubi num. 5. post Sanch. d. cap. 5. num. 16. & Maiol. de irregul. lib. 1. cap. 10. num. 3. subdit illegitimos ante dispensationem in Religione esse capaces illorum officiorum, quæ Prælaturæ non sunt, ut Sacrista, Cellerarius, siue Oeconomus, scriba, & similia, quibus dignitas annexa non est, sed sunt manualia officia, & idem Tamburin. ubi supra num. 6. cum Sanch. citato loco, & Laurent. de Peirinis tom. 1. priuileg. sui Ordinis Minor. in annot. ad constit. 2. Iulij II. §. 29. num. 91. tenet manualia non esse officia, quæ sunt in Capitulis per Canonicam electionem, & superioris confirmationem, cum nequeant ad superioris nutum amoueri, reliqua verò, quæ hoc modo & forma non sunt, manualia esse. Prælati Regulares habebant priuilegia à Sixto IV. ut possent dispensare cum sibi subditis illegitimis ad Prælaturas, & dignitates, quæ sublata fuerunt per Sixtum V. in duabus suis constitutionibus contra illegitimos, ubi declarauit omnes huiusmodi dispensationes esse irritas: sed postea Gregor. XIV. in alia sua constitutione modificatoria indulgit, atque concessit, ut fieri posset cum ipsis dispensatio, sed non nisi in Capitulo generali, vel Prouinciali, refert Ludou.

Q

Indou. Miranda *d. tom. 2. q. 2. art. 2. & 3.* Tamburin. *d. 6. q. 1. n. 8.* Si verò Regularis legitime dispensatus à Capitulo generali ad Prælaturas, & deinde à Religione egredi contingat, & aliam intret, nequaquam licebit ei in secunda, quam ingressus est, Religione obtinere Prælaturas, si noua non præcedat dispensatio, ita ex Fr. Emman. *d. q. 1. 3. art. 10. in fine*, resoluit Campanil. *d. c. 13. n. 19. in fin.* me citato Hieron. Roder. *d. resol. 52. num. 45.*

7 Primò ex dictis dubitari potest an vitium ex natalium defectu confurgens purgetur in Monialibus per professionem, ita vt illegitima possit esse Abbatissa, seu Priorissa? in quo dubio Fr. Emman. *in summa, tom. 2. c. 19. n. 12.* resoluit Abbatissas perpetuas, quibus benedictio impertiri solet, non posse esse illegitimas, secus de temporalibus, qui postea *d. q. 13. artic. 21.* sententiam mutans tenuit nullam illegitimitatem indigere dispensatione, vt sit Abbatissa temporalis, ac perpetua, & benedicta. Verùm contraria sententia receptior est, quæ tennit illegitimitatem non posse abque dispensatione esse Abbatissam, vel Priorissam, quàmque tuerentur Mandol. *d. de dispensat. super defectu natalium, in fine*, Vinald. *in cardel. aureo, p. 5. cap. 5. n. 10.* Soar. *d. sect. 5. num. 15.* Sanctarel. *d. q. 40. num. 7.* Flamin. *de regul. signat. lib. 3. quest. 12. num. 11.* Nauar. *comment. 2. de regul. num. 60.* & *in man. cap. 27. num. 201.* Maiol. *de irregul. lib. 1. cap. 10. in fin. & c. 26. num. 10.* Sayr. *de censur. lib. 6. cap. 11. num. 3. in fin.* Bellet. *d. q. 3. n. 50.* Sanch. *d. c. 5. n. 16.* vbi num. 20. allicitur solum Papam, seclulis Religio-num priuilegiis, dispensare in hoc, sicut cum viris Religiosis.

8 Secundò dubitari potest an illegitimus factus Monachus, & professione legitimatus possit de consensu sui Superioris Vicarius Episcopi creari? in quo negatiue est respondendum, licet enim per solemnem professionem quis aptus fiat ad suscipiendos sacros Ordines, non tamen habilitatur ad dignitatem, & officium Vicariatus propter eius præminentiam, & iurisdictionem, ita Campan. *d. c. 13. n. 118.* quem refero ego ipse *de offic. & potestate Episc. p. 3. alleg. 54. num. 14.* & adde Maiolum *d. cap. 10. num. 3.* Sayr. *d. lib. 6. cap. 1. num. 3.* nonissimè me citato in hoc loco, Hieron. Roderic. *d. resol. 52. n. 48.* Fr. Emman. *d. q. 1. 3. num. 14.* Sanch. *d. cap. 5. num. 16. post princ.* quorum duo vltimo loco citati subdunt nec posse virtute priuilegiorum Religionis dispensari quoad hoc cum illis, ex eo quia virtute illorum solum possunt legitimari quoad Prælationes in Religione.

9 Tertio non abs re dubitari potest an irregularitas sublatæ per Religionis ingressum, & professionem sequentem, renouetur professione annullata per Superiorem? de quo ex professo agit Aloyf. Ricc. *in praxi aurea, resol. 311.* per totam, vbi eam notam, & à nemine hucusque tractatam dicit, & affirmatiuam sectatur sententiam.

Quartò pariter non abs re dubitari poterit an Religiosus affectus per simplicia biennio nouitiatus anno transacto vota in Societate Iesu emissa, si ab ea retrocedat, à votisque absoluat, reincidat in pristinam irregularitatem ex defectu natalium confurgentem, quæ iam erat purgata per illa vota, iuxta ea, quæ resoluunt Vasq. *1. 2. disp. 165. cap. 9.* Soar. *tom. 5. disp. 50. sect. 5. n. 12.* Sanctar. *var. q. 39. n. 6.* & Sanch. *in præcepta Decalog. tom. 2. lib. 5. cap. 5. num. 14.* In hac questione Soar. *d. sect. 5. num. 14. in fine*, Sanch. *d. cap. 5. num. 14.* & Sanctar. *d. q. 19. à n. 4.* tenent talem retrocedentem, à votisque absolutum, si iam promotus sit, posse Ordinibus susceptis vt, & si non sit promotus, promoueri posse, ex ea ratione, quia text. *in præsent.* & similes decernunt huiusmodi irregularitatem deleri per Re-

ligionis ingressum, nec decidunt reincidi deserta Religione. Nec obstat quòd cessante causa finali, ob quam concessa est dispensatio, cesset etiam dispensatio, si ea nondum fuerat suum effectum sortita, vt probant iura & DD. citati à Sanctar. *d. q. 19. n. 5.* & per me *de offic. Episc. p. 2. alleg. 33. n. 6.* Quia resp. eam dispensationem concessam esse ipsi Religioso in fauorem statum, quem assumpsit, & in præmium actus Deo gratissimi, quo ille sæculo renuntiavit, quæ non cessant, quamvis ille religiosus postea vel retrocedat à Religione, vel ab ea dimittatur, quia iam actus suum effectum sortitus est.

SVM MARIVM.

- 1 Filius illegitimus Sacerdotis qui hoc tacito per rescriptum Apost. paternam Ecclesiam impetrauit remouetur ab illa.
- 2 Illegitimus filius Sacerdotis, qui hoc tacito per rescriptum Apost. paternam Ecclesiam impetrauit, non obstante quacunque possessione ab ea est amouendus.

CAP. Ad præsentiam. II. Alex. III.

Filius illegitimus Sacerdotis, qui hoc tacito per rescriptum Apost. impetrauit capellaniam in Ecclesia in qua pater ministravit, non obstante quacunque possessione ab ea est amouendus. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabarell. Collect. Anch. Bellam. Ioan. Andr. Host. Innoc. Panorm. Anania. Butr. Viu. in rationali primi libri iuris Pontif. pag. 318. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 111. remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 9. cap. 2. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 19. c. 3.

Hanc eandem conclus. ex hoc text. desumunt, Dan. Venator. in analysi methodica iur. Pontific. lib. 1. tit. 17. axiom. 1. Steph. Grat. discept. forens. c. 397. n. 31. & seq.

SVM MARIVM.

- 1 Filius Sacerdotis non potest Ecclesie paternæ præesse.
- 2 Pater non prohibetur etiam immediate succedere in beneficio filij, sine sit legitimus, sine illegitimus.
- 3 Illegitimi in Ecclesiis parentum quouomodo Sacramenta ministrare non possunt.
- 4 Pater, & filius possunt Missam celebrare in eadem Ecclesia, dummodo ambo non obtineant beneficium in ea.
- 5 Capellanus amonibilis potest esse filius in Ecclesia, in qua eius pater etiam tanquam Capellanus amonibilis, seu Vicarius temporalis seruauit.
- 6 Papa solus dispensat, vt illegitimus habere possit ea beneficia, quæ in eadem existunt Ecclesia in qua genitor habuit, vel de præsentibus habet.
- 7 Illegitimus filius alicuius Religiosi dispensari potest, vt ad dignitates, & Prælaturas promoueat in ea Religione, in qua eius pater prælationem obtinuit.

CAP. Præsentium. III.

Filius Sacerdotis non potest ministrare in Ecclesiis in quibus pater ministrat, vel ministravit. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabarell. Collect. Host. Anch. Bellam. Ioan. Andr. Innoc. Host. Butr. Anan. Panorm. Viu. in ration. primi libri iuris Pontif. pag. 318. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 112. remissive Ximen. in concord. part. 2. refertur ab Ant. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 9. c. 1. &

De Filiis Presbyterorum, &c. Tit. XVII. 183

& est post Concil. Lateranen. sub Alexand. III. p. 19. cap. 4.

² In Ecclesia paterna.] Aduerte à conuerso patrem non prohiberi succedere etiam immediatè in beneficio filij, siue sit legitimus, siue illegitimus, quia hic titulus de filiis Presbyterorum, & decretum Concilij Trident. sess. 25. de reformat. c. 15. tantum loquuntur de filiis, & vt pœnalia, & exorbitantia non sunt ad patres amplianda, ita Rebuff. in praxi benef. tit. de dispensat. super defectu natalium, num. 29. plures per Nicol. Garc. de benef. part. 7. cap. 3. num. 28. Bellet. disquisit. cleric. part. 1. tit. de discipl. clericali, §. 3. num. 31. quæ quidem opinio licet communis sit & sequenda in iudicando & consulendo, tamen in puncto iuris verior est contraria asserens patrem non posse obtinere beneficium, quod antea possidebat filius, quam defendit Hostiens. in cap. ex transmissa, §. ideoque, hoc tit. & illi adharere videtur Archid. in cap. Apost. 8. quest. 1. & in puncto iuris verior esse profitentur Gig. de pens. quest. 86. num. 10. & Mand. de signat. grat. tit. de dispensat. ad benef. in Eccles. in qua pater, vers. final. Pro qua sententia in primis facit, quia pater & filius sunt correlatiua, & in correlatiuis idem ius statuitur, vt in l. final. & ibi Bart. ff. quod metus causa, & in l. 1. C. de cupressis, lib. 1. Rursus facit, nam in beneficialibus est prohibita successio, vt dict. cap. Apost. sed sicut filius patri succedit, sic & pater succedit filio, vt in l. nam etsi parentibus, ff. de inofficio testam.

³ Ministrare.] Notatur ad hoc quòd filij illegitimi in Ecclesiis parentum quoquomodo ministrare non possunt, & disponit etiam Concil. Trident. d. cap. 15. ex quo Epistolam canere, aut Sacristæ officio fungi, aut vt simplicem Cantorem musicæ in eadem Ecclesia canere non posse decimum referunt Nau. cons. 1. quest. 17. sub tit. de constir. Sayr. sub eod. tit. decis. Aloyf. Ricc. in collect. decis. part. 4. collect. 1367. vers. in amplia, Nicol. Garc. d. c. 3. n. 68. Armend. in addit. ad recopil. legum Nauarra, lib. 2. tit. 19. l. 1. de filiis Presbyterorum, num. 29. Aloyf. Ricc. in praxi aurea, resol. 369. num. 1. vbi refert decisiones S. Congr. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 397. n. 26. cum seqq. vbi n. 28. resoluit quòd nec etiam Antiphonam in eadem Ecclesia canere potest ratione oneris beneficii alteri Ecclesia annexi.

⁴ Non prohibetur tamen quin pater & filius possint Missam celebrare in eadem Ecclesia, dummodo ambo non obtineant beneficium in ea, sed id fiat ab altero deuotionis gratia, ab altero causa legati, quòd relictum sit Missam celebrantibus, ita referunt decimum Armendar. dicto loco n. 31. Garcia d. c. 3. num. 69. Campan. in diuersorio iuris Canonici, rubr. 11. c. 13. num. 67. vers. & quia. Nec etiam impeditur quin possint insimul processionaliter incedere, vnus tanquam beneficiatus, alter tanquam Capellanus diuersarum Ecclesiarum, Nicol. Garc. dict. cap. 3. num. 68. in 3. declar. Armend. dict. loco num. 30. vbi etiam aduertunt filium non posse aliquo modo ministrare si processionaliter accederet ad Ecclesiam, in qua pater obtinet beneficium.

⁵ Vtrum verò filius clerici prohibetur obtinere beneficium, vel seruire tanquam capellanus amonibilibus in Ecclesia in qua eius pater etiam tanquam capellanus amonibilibus, seu Vicarius temporalis seruinit? quæstio est, in qua sacra Concilij Trident. Congregat. non prohiberi censuit, prout testatur Armendar. dict. loco num. 32. Nicol. Garc. d. c. 3. num. 72. Stephan. Gratian. d. cap. 397. à num. 24. quos refero ego ipse de officio, & potestate Episcopi, part. 3. alleg. 65. num. 5.

⁶ In gloss. Patiaris, ibi, Nisi habeant illas per dispensa-
Tom. I.

saionem Apostolica Sedis.] Notatur ad hoc quòd solus Papa potest dispensare vt illegitimus habere possit ea beneficia, quæ in eadem existunt Ecclesia, in qua genitor habuit, aut in præsentem retinet beneficium, Mandos. in tract. signatura gratia, sub tit. de dispensat. ad beneficia in Ecclesia in qua pater, Campan. in diuers. iuris Canon. rubr. 11. cap. 13. num. 87. Nec quacumque dispensatio sufficit nisi in specie dispensetur ad obtinenda beneficia in qua pater, cum derogatione Bullæ Clement. VIII. & Concil. Trident. Rebuff. in praxi, tit. de dispensat. super defectu natalium, num. 24. & 55. Stephan. Gratian. d. cap. 397. num. 35. Aloyf. Ricciul. d. resolut. 369. Ego ipse d. allegat. 65. num. 31.

Vtrum dispensari possit cum filio illegitimo alicuius religiosi vt ad dignitates, & Prælaturas promoueat in ea religione, in qua ipsius pater prælationem obtinuit siue illam obtinet? quæstio est difficilis, quam affirmatiue resoluit Fr. Emman. quest. Regul. tom. 1. q. 13. art. 7. Sed contra eum meritò insurgit Lud. Miranda d. q. 2. art. 10. resoluens negatiue non solum pro eodem Conuentu, sed etiam pro tota Religione, non obstante quacumque dispensatione, quæ non sit expressa Summi Pontificis.

S Y M M A R I V M.

- 1 Pater Sacerdos si habuerit personatum in aliqua Ecclesia, in illa filius non potest habere personatum, vel ministrare, sed amouendus est.
- 2 Beneficium in Ecclesia dicitur habere effectum vt filius in ea aliud obtinere non possit, quamvis per procuratorem apprehenderet possessionem, in Ecclesiaque nunquam ministraverit.

C A P. Conquerente. IV.

Pater Sacerdos si habuerit personatum in aliqua Ecclesia, in illa filius non potest habere personatum, vel ministrare, sed amouendus est. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zab. Collect. Io. Andr. Bellam. Innoc. Anchar. Host. Butr. Panorm. Anan. Viu. in ration. primi libri iuris Pontif. pag. 318. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 112. remissæ Ximen. in concord. p. 2: refertur ab Anton. August. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 9. cap. 4.

Habuisse in prædicta Ecclesia personatum] Aduerte quòd ille dicitur personatum, siue beneficium obtinere ad hoc vt filius in eadem Ecclesia alium personatum, siue beneficium obtinere non possit, quamvis per procuratorem apprehendat possessionem beneficii, & nunquam in Ecclesia ministraverit, ita decimum referunt Armendar. in addit. ad recopil. legum Nauarra, lib. 2. tit. 19. l. 1. de filiis Presbyter. num. 20. & 44. Nicol. Garc. de benef. p. 7. c. 3. num. 56. Campan. in diuersorio iuris Canonici rubr. 11. cap. 13. num. 67. quos refero ego ipse de officio, & potestate Episcopi, part. 3. alleg. 64. numero 7. etiam decimum referentes non dici ad hunc effectum personatum, aut canonicatum habuisse, qui de eo prout cessit vel illum reliquit licet non expeditis, & possessione nondum capta.

S Y M M A R I V M.

- 1 Episcopus, qui scienter conuulit filio Sacerdotis paternam Ecclesiam, exinde eum remouere non potest.

Q 2

Capella

- 2 Capellania ad titulum quando quis possit ordinari, ostenditur.
- 3 Beneficium ad cuius titulum Episcopus quem promouit, si postmodum euincatur, compelli potest deinde providere de beneficio.

CAP. Veniens. V.

1 Episcopus, qui concessit capellam, vel Ecclesiam filio Sacerdotis, ipse qua pater ministravit, ad cuius titulum cum ordinavit, si hoc scienter fecerit, non potest illum amovere, imò si amovit, debet illi restituere capellam, ut pacifice possideat, si ignoranter, illum non amoueat, donec de alia sufficienti provideat. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabar. Collect. Bellam. Host. Io. Andr. Incho. Innoc. Butr. Panorm. Viu. in ration. primi libri iuris Pontif. pag. 319. Alagona in compend. iuris Canonici, pag. 112. remissive Catal. in annot. & Ximen. in concord. p. 1 & 2. refertur ab Anton. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 9 c. 6. & est post Concil. Lateran. sub Alexand. III. p. 19 c. 5.

2 Ad Capellam Sancti L. & c.] Aduerte ad titulum capellaniam posse quem sacris Ordinibus insigniri, quando ab initio in fundatione interuenit auctoritas Episcopi, & datur in titulum perpetuum, in Salzéd. in pract. c. 18. num. 9. & alij per me citati de officio & potest. Episcopi. p. 2. alleg. 19 n. 25.

3 Donec in alia Ecclesia, & c.] Notatur quod compelli potest Praeful deinde providere de beneficio, si primum a se collatum, & ad cuius titulum clericum ordinauerat, ei postmodum sit euictum, maxime si prima vice fraudulenter illud contulerat, quod dare nequibat, iuxta resoluta per me d. tract. de officio & potest. Episcopi, p. 2. alleg. 20 n. 14.

S V M M A R I V M.

- 1 Filius Sacerdotis ex quo est ordinatus, non debet carere beneficio.
- 2 Illegitimus dispensatus ad Ordines omnes etiam Presbyteratum, non censetur dispensatus ad beneficium Curatum.
- 3 Dispensatus ad beneficium simplex non prohibetur obtinere beneficium Curatum ei accessorie annexum.
- 4 Illegitimus eatenus est incapax pensionis, quatenus est incapax Ordinis.
- 5 Parochus debet retinere Clericum ut eum adiunget.

CAP. Proposuit. VI.

1 Episcopus qui non vult admittere ad curam Subdiaconum filium Sacerdotis praesentatum a parrochio, providere debet de honesto Presbytero, qui cum assensu praedicti Subdiaconi ministret in Ecclesia, cui inferuiat Subdiaconus, & accipiat dimidiam partem omnium fructuum. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabar. Collect. Anchar. Bellam. Ioan. Andr. Host. Innoc. Panorm. Anan. Butr. Viuian. in rationali primi libri iuris Pontif. pag. 319. Alagona in compendio iuris Canonici, pag. 112. remissive Ximen. in concord. p. 2. refertur ab Anton. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 9 c. 7. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 19 c. 6.

2 Tu curam animarum, & c.] Nota illegitimum dispensatum ad Ordines omnes etiam Presbyteratum non censeri dispensatum ad beneficium Curatum, Nau. sub hoc tit. conf. 6 n. 7. Sayr. de censuris, lib. 6 c. 1 n. 27 & c. 8.

Nicol. Garc. de benefic. p. 1 c. 6. à n. 67. Campan. in diuersorio iuris Canonici, rubr. 11. c. 13. n. 161. Maiol. de irregul. lib. 1 c. 9 n. 1. Conar. de sponsalib. p. 2 c. 8. §. 8 n. 5. Sanctar. var. resol. q. 38 n. 14. Ego ipse de officio & potest. Episcopi. p. 2. alleg. 45 num. 9. vbi n. 24. resoluo dispensatum ad beneficium simplex non prohiberi obtinere Parochialem, & beneficium Curatum ipsi beneficio simplici accessorie annexum, & cito Gonzal. ad leg. 8 Cancel. gloss. §. 6. n. 18. Steph. Gratian. discept. forens. c. 273. num. 47. Campan. in diuersorio iuris Canon. rubr. 11. cap. 13. num. 83.

Illud aduerte oportet quod sicut illegitimus non dispensatus est incapax beneficii, ita etiam est incapax pensionis clericalis, Nau. conf. 63 n. 5. de Simon. Gigas de pension. q. 16. num. 3. Sed eatenus est incapax pensionis, quatenus est incapax Ordinis qui illegitimus conferri non potest sine dispensatione, & propterea si fuerit praui dispensatione ordinatus, eo etiam censetur & efficitur capax pensionis absque alia particulari dispensatione, prout reiecta opinione Gig. & Rebuff. perpetuo Rota tenuit hanc sententiam, prout attestantur Sarnen. in reg. de annali 9. 2. 1. in fine, Gambar. de auctoritate Legati, lib. 6 n. 28. & sunt decis. coram Oriolen. relatae in 1. p. diuers. 425. & coram Card. Seraphin. decis. 1164. num. 2. & coram Card. Blanchetto in Aquilien. fructuum 14. Iannarij 1599. coram Lita, relata per Nicol. Garc. de benefic. in addit. ad p. 1 c. 5. n. 117. & in Venera pensionis 10. Decembris 1572. coram Robusterio, in Caesar. augustana pensionis 19. Februarij 1595. coram Gypcio, in Meliten. pensionis 14. Maij 1614. coram bon. memoriae Burato impressa per Marches. de commiss. tom. 2. pag. 537. vbi quod perpetuo Rota seruat hanc opinionem, & inter eius impressas decis. §. 3. n. 2. & coram R. D. meo Coccino Decano decis. 31. n. 8. in eius impressis, quae referuntur in Rhegien. translationis pensionis 14. Maij 1617. coram R. P. D. Merlino, & in Firmana pensionis 15. Decembris 1627. coram R. P. D. Duran.

Non enim solus Presbyter, & c.] Notatur ad hoc quod Parochus debet retinere clericum, qui eum adiunget, ut per Cassad. decis. 19 de praebend. Gemin. conf. 148. Rebuff. de congrua, n. 65. Rot. decis. §. 6. n. 10. p. 2. diuers. Canaler. decis. 498. ex n. 1.

S V M M A R I V M.

- 1 Filius potest habere beneficium patris mediatè.
- 2 Filij Presbyterorum de iure communi mediatè succedere possunt in beneficiis parentum, secus de iure Concil. Trident.

CAP. Ex transmissa. VII.

1 Filius potest habere beneficium patris mediatè. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabar. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Anan. Host. Innoc. Panorm. Butr. Viu. in rationali primi libri iuris Pontif. pag. 319. Alagona in compend. iuris Canonici, pag. 112. remissive Ximen. in concord. p. 1. refertur ab Anton. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1. tit. 9 c. 8. & est post Concil. Lateran. sub Alex. III. p. 19 c. 8.

Probat hic text. filios Presbyterorum immediate succedere non posse in beneficiis parentum, nisi ex dispensatione Apostol. mediatè verò posse, hoc est, si post obitum patris alter in eius beneficium successerit, ut per Quintanad. Eccles. lib. 2. à n. 42. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 1 q. 13. art. 7. Ludovic. Miranda in manuali Praelat. rom. 2. q. 2. art. 10. in princ. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. c. 3. num. 3. aduertentes per Concil. Trident. sess. 25.

De Filiis Presbyterorum, &c. Tit. XVII. 185

sess. 25. de reformat. cap. 15. in illis verbis, ibi, *longissime arceatur*, non posse filium Presbyteri nec mediata nec immediata succedere in beneficio patris: hinc Azor. *instit. moral. part. 2. lib. 6. cap. 4. quest. 15.* aduertit huius nostri text. decisionem Clementem VII. abrogasse constitut. sua incip. *ad Canonum conditorem*, ubi praecepit ne filius obtineat beneficium patris; siue in eo succedat proxime post obitum patris, siue postquam alter intermedius intercessit.

S V M M A R I V M.

- 1 Filius praesse potest Ecclesiae in qua pater sine titulo ministrat.
- 2 Vicarius temporalis titulum habere non censetur.
- 3 Illegitimus non prohibetur obtinere beneficium, quod eius pater ministrat de facto, aut in Ecclesia, in qua pater seruauit tanquam Vicarius, seu capellanus amouibilis.
- 4 Proprietatis defectus notorius repellit à petitione possessionis beneficii.
- 5 Restituendus in spiritualibus non est fur, & prado.

C A P. Constitutus: VIII.

- 1 Filius praesse potest Ecclesiae in qua pater ministrat. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabar. Collect. Host. Bellam. Ioan. Andr. Innoc. Panorm. Butr. Anan. Henric. Viu. in *rationali primi libri iuris Pontif. pag. 320.* Alagona in *compendio iuris Canon. pag. 112.* remissive Ca. al. in *annot. Ximen. in concord. p. 1.* refertur ab Ant. Aug. collect. 1. *Decret. lib. 1. tit. 9. c. 10.* & est post Conc. Lateran. sub Alex. II. p. 19. c. 9.
- 2 Seu perperuus Vicarius non fuerit. Notatur ad hoc quod Vicarius temporalis titulum habere non censetur; vt per Abb. hic n. 5. quem refero ego ipse de offic. & potestate Episc. p. 2. alleg. 9. num. 25. Rebuff. in *praxi beneficii. de dispensat. ratione aetatis. verbo, vel earum perperua Vicaria*, Nicol. Garc. de *benefic. part. 1. cap. 2. num. 93.*
- 3 Licet in eadem nomine eiusdem G. quandoque ministrauerit. Notatur ad hoc quod filius illegitimus non prohibetur obtinere beneficium, quod eius pater ministrat solum de facto, vt per Rebuff. in *praxi beneficii. de dispensat. natalium*, n. 21. Salzed. ad Bernard. in *pract. cap. 10. lit. A.* Nec etiam prohibetur ministrare, & habere beneficium in Ecclesia, in qua pater ministrat, & infernit tanquam Capellanus, & Vicarius temporalis, prout decisis referunt Nicol. Garc. de *benef. l. 7. cap. 3. n. 72.* Stephan. Gratian. *discept. forens. c. 397. n. 24. cum seqq.* Armend. in *addit. ad recap. legum Nauarra*, lib. 2. tit. 1. §. 1. de *filiis presbyterorum*. 32. Nec etiam prohibetur succedere in capellania, quae fundari solet maxime in Hispania absque aliqua Episcopi vel alterius Superioris auctoritate, vt in illis succedant clerici de parentela, Gonzal. ad *reg. 8. Cancel. gloss. 5. n. 33. & seq.*
- 4 Restituere non omittat. Notatur ad hoc quod defectus notorius proprietatis repellit à petitione possessionis beneficii, vt per Nau. in *c. accepta. vers. confirmatio duplex*, num. 9. Flamin. de *resignat. lib. 1. q. 13. num. 35.*
- 5 In spiritualibus enim prado & fur non est restituendus, idem Flamin. d. *tract. de resignat. lib. 1. 3. quest. fin. num. 66.*

S V M M A R I V M.

- 1 Dispensans ex Apostolico indulto cum filiis Sacerdotum circa Ecclesias paternas immediata tenendas, non poteris sic dispensatus per literas instituta postea contra eum impetratas, remoueri.
- 2 Declaratur text. in presenti.
- 3 Papa solus dispensare potest, vt illegitimus habere possit ea beneficia, quae in eadem existunt Ecclesia, in qua genitor habuit, vel habet de presenti.
- 4 Decretalis censetur Epistola Pontificis aliquo dubio interpretantis.

C A P. Ex tua. IX.

Papa quando concedit vt Episcopus possit dispensare cum filiis Presbyterorum bonae vitae, vt immediata succedant in beneficiis parentum, & mox alij impetrarunt à Papa, vt si constet esse filios Presbyterorum, amoueantur, non intelligitur de dispensatis iam, licet dispensationem probare non possent. Item nemo potest institui in Ecclesia intuitu laicae donationis sine auctoritate sui Episcopi, & sic instituti sunt amouendi. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabar. Collect. Ioan. Andr. Bellam. Innoc. Anch. Host. Butr. Panorm. Anan. Viu. in *rationi primi libri iuris Pontif. pag. 320.* Alagona in *compendio iuris Canon. pag. 113.* remissive Ximen. in *concord. p. 2.* refertur ab Ant. Aug. collect. 1. *Decret. lib. 1. tit. 8. c. 11.* & est post Conc. Lateran. sub Alexand. II. p. 19. c. 10.

Dispensationem tuam posteriorum,] Ideo in presenti literae posteriores speciales non derogant prioribus generalibus, quia ante obtentas posteriores generales illae effectum sortita, ad speciales redactae fuerant per dispensationes, quas Archiepiscopus concesserat, vnde cessat *reg. cap. 1. sup. de rescript. vt ibi aduertit Praeceptor Correa.*

A nobis literas recepisses, &c.] Nota quod solus Papa potest dispensare vt illegitimus habere possit ea beneficia, quae in eadem existunt Ecclesia, in qua genitor habuit, aut in presenti retinet beneficium, Mandos. in *tr. Signatura gratia sub tit. de dispensat. ad beneficia in Ecclesia in qua pater.* Campan. in *diuersorio iuris Canon. rubr. 11. c. 13. n. 87.* Galganet. de *iure publico lib. 3. tit. 2. n. 30. vers. verum si.*

Vnde Episcopum non posse dispensare cum illegitimo vt beneficium paternum immediata consequatur docent gloss. verbo, *tale*, in *c. 1. hoc tit. lib. 6.* Sayr. de *cenfuris lib. 6. c. 11. n. 11.* Sanctar. *var. resol. q. 41. n. 13.* & q. 79. n. 2. vbi me citat. de *offic. & potest. Episc. p. 3. alleg. 65. n. 30.* Nec item cum eodem posse dispensare vt obtineat beneficium in Ecclesia patris sui clerici viuents resoluunt Fr. Emman. in *sum. tom. 1. c. 20. n. 4.* Syluest. Armil. Veg. & alij citati à Sanctar. d. q. 41. n. 14. Limita in filiis ex legitimo matrimonio natis, qui quidem non comprehenduntur sub constit. Clem. VII. 36. in *Bullario*, de anno 1530. in qua dicitur, *filij ex fornicatione nati*, nec in decreto in Concil. Trid. sess. 25. de *reformat. cap. 15.* vbi dicitur, *qui non ex legitimo nati sunt matrimonio*, aduertunt Sanctar. d. q. 41. n. 15. & Nicol. Garc. de *benef. p. 7. c. 3. n. 18.*

In gloss. Consultationem.] Notatur ad hoc quod Epistola Pontificis aliquod dubium interpretantis censetur Decretalis, vt per Sanch. de *matrim. lib. 2. disp. 31. num. 6.*

S V M M A R I V M.

- 1 Filius ubi manifestè in Ecclesia successit patri sine aliquateſtium receptione ab illa remouendus est.
- 2 Illegitimus in Ecclesia patris succedens sine dispensatione potest ab illa remoueri absque vilo processu iudiciario.
- 3 Illegitimus prohibetur obtinere beneficium in Ecclesia, in qua eius pater habuit solam sedem in Choro ratione dignitatis, quam in alia Ecclesia obtinebat.
- 4 Citatio non requiritur in notoriis.
- 5 Probatio non desideratur in notoriis, sed tantum omnis proponendi.

C A P. Quoniam. X.

- 1 Filius ubi manifestè in Ecclesia successit patri sine aliqua causa cognitione, & testium receptione ab ea est amouendus. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabar. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Anch. Anan. Host. Innoc. Butr. Panorm. Viu. in ration. primi libri iur. Pont. pag. 320. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 111. remissive Ximen. in concord. p. 1. refertur ab Ant. Aug. collect. 1. Decret. lib. 1 tit. 9. c. 11.
- 2 Probat hic text. quod si manifestum sit illegitimum in Ecclesia patris successisse absque dispensatione, potest ab illa remoueri absque vilo processu iudiciario, non est enim necessarium libelli oblatione, vel alio ordine iudiciario actorem vexare, ubi subest animæ periculum, & publica utilitas, nam tunc debet iudex ex officio supplere, vt per Stephan. Grat. discept. forens. cap. 197. num. 45. & seqq. Collatio enim de beneficio parentis facta filio illegitimo absque dispensatione nulla est, secundum Nau. conf. 1. 9. 18. de consir. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. c. 3. n. 16. Sanctarel. var. resol. q. 41. n. 15. post med.
- 3 In Ecclesiis personarum gessisse, &c.] Aduerte illegitimum prohiberi obtinere beneficium in Ecclesia in qua eius pater habuit solam sedem in Choro ratione dignitatis, quam in alia Ecclesia obtinebat, prout decilum referunt Garcia de benefic. p. 7. c. 3. n. 67. Armend. in addit. ad recap. legum Navarrae, lib. 2. tit. 19. d. 1. de filiis presbyt. n. 27.
- 4 In gloss. Manifestum, ibi, quod in manifestis, & notoriis ordo iudiciarius non est obseruandus. Vnde in notoriis non requiri citationem, tenere Rebuff. in tract. nominat. q. 17. n. 3. Matienf. l. 3. gloss. 10. tit. 10. lib. 5. noua recap. Farin. in praxi crimin. q. 21. n. 66. cum seq. nec probationem desiderari firmanunt Bellacomb. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 9. n. 265. pag. 505. Surd. decis. 250. num. 14. & decis. 326. n. 82. Farin. d. q. 1. n. 80. Mend. à Castro in praxi Lusit. lib. 3. c. 3. n. 23. licet autem huiusmodi notorium releuet ab onere probandi, non releuat tamen ab onere proponendi, & ideo debet allegari, Vinian. d. tom. 1. commun. opin. lib. 4. tit. 9. n. 29. Mench. illust. c. 2. n. 11. Farin. d. q. 21. n. 110.

S V M M A R I V M.

- 1 Filius etiam legitimus remouetur ab Ecclesia in qua immediatè successit patri Vicario, vel Rectori.
- 2 Filius legitimus non potest succedere patri in beneficio quod ipse possedit nulla persona mediante, secus verò immediatè.
- 3 Filius Sacerdotis dicitur etiam ille, qui ante sacerdotium natus est.

4 Nepotes possunt succedere in beneficiis auiorum.

5 Nepos illegitimus Presbyteri ex filio illegitimo aui possit in beneficio aui succedere ostenditur.

C A P. Ad extirpandas. XI.

Filij Presbyterorum siue legitimi, siue illegitimi non possunt habere Ecclesias in quibus patres ministrarunt tanquam personæ, vel Vicarij perpetui. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabar. Bellam. Io. Andr. Innoc. Host. Collect. Butr. Anan. Henric. Anch. Panorm. Viu. in ration. primi libri iur. Pontif. pag. 321. Alagona in compend. iur. Canon. pag. 113 remissive Ximen. in concord. p. 1. & 2. refertur ab Ant. Aug. collect. 3. Decret. lib. 1. tit. 9. c. 1.

Probat hic text. etiam filium legitimum non posse succedere patri in beneficio, quod ipse possedit nulla persona mediante, vt per Bernard. in pract. canon. cap. 50. num. 3. in nouiss. edit. Azor. in iur. moral. p. 2. lib. 6. cap. 4. q. 16. Bellet. disquisit. clerical. p. 1. tit. de disciplina clerical. §. 3. num. 31. Sanctar. var. resolut. quest. 79. num. 1. Immediatè vero illud obtinere potest per argumentum à contrario sensu, & in hoc nihil innouarunt constitutio Clementis VII. & dispositio Conc. Trident. (ess. 25. de reformat. cap. 15. quia solum loquuntur de filiis ex fornicatione natis, & non ex legitimo matrimonio, vt patet ex d. constitut. Clement. VII. ibi, ex fornicatione, & ex d. Conc. ibi, qui non ex legitimo nati sunt matrimonio, & ita quoad legitimos remanet ius antiquum, de quo in hoc text. & in cap. seq. incorrectum, Nau. in cap. si quando, except. 21. num. 2. de rescript. Fr. Emman. quest. Regular. tom. 1. quest. 13. num. 3. Gonzal. ad reg. 8. Cancel. gloss. 5. num. 33. Nicol. Garc. de benefic. p. 7. cap. 3. num. 18. refertur decilum Armendar. in addit. ad recap. legum Navarrae, lib. 2. tit. 19. d. 1. de filiis presbyt. num. 4. addit eiusd. Garc. d. cap. 3. num. 29. in fine, Seraphin. decif. 1442. num. 6. quos refero ego ipse de officio & potest. Episc. p. 3. alleg. 65. num. 16.

Siue geniti sint in Sacerdotio, siue non.] Notatur ad hoc quod filius Sacerdotis dicitur etiam is, qui ante Sacerdotium natus est, vt per Cened. canon. quest. 16. num. 15. vide quæ dixi ad cap. 4. numero 2. sup. de rescript.

In gloss. Filij 1. ibi, vel etiam nepotes. Notatur ad hoc quod nepotes sicut & filij non possunt succedere in beneficiis auiorum, vt per Guillelm. Benedict. in repet. cap. Raynuius, de testum. verbo, & uxorem. num. 693. Salzed. à Bernard. in pract. cap. 50. lit. A. in nouiss. edit. Rebuff. de pacificis possess. 266. & seq. Less. de iustit. lib. 2. cap. 34. num. 91. Vtrum contrarium vt receptius communiter à Doctoribus traditur, resoluentibus tam attento iure communi antiquo, quam etiam nouiori Clementis VII. & Conc. Trid. in d. cap. 15. nepotes sicut & filij non prohiberi succedere in beneficiis auiorum, prædicta enim iura cum loquantur de filiis ad nepotes secundum magis veram & communem opinionem non sunt extendenda, gloss. in cap. Presbyterorum §. 6. d. ff. tum etiam, quia mens & ratio iuris communis, constit. Clementis VII. & Concil. Trident. in nepote locum habere non potest, nam filius representat in continentiam patris, nepos verò non ita; & filius præsumitur esse similis patri, non sic nepos respectu aui, vnde nepotem legitimum ex filio illegitimo heredem ab aui institui posse, quia in eo vitium paternum, & per consequens qualitas patrem excludens cessat, docuerunt Paleoth. de nativis & spur. cap. 35. Cou. de sponsal. p. 2.

De Filiis Presbyterorum, &c. Tit. XVII. 187

p. 2. c. 8. §. 5. n. 13. Quare nepotem legitimum Presbyteri ex filio illegitimo posse in beneficio auri succedere, tennerunt Nauar. *conf. 9. sub hoc tit. in nouis*, Sayr. *sub eod. tit. in floribus decisionum, decis. 9.* ubi bona additio, Spin. in *specul. test. gloss. 3. princ. in n. 23.* idem Sayr. *de censur. lib. 6. c. 10. n. 46.* Azor. *instit. mor. p. 2. lib. 6. c. 4. quest. 17.* Garc. Gironde de *privilegiis & exemptionibus explicat. num. 1049.* Vgol. de *officio, & potest. Episc. c. 50. §. 7. n. 2. & §. 8. n. 2.* Steph. Gratian. *discept. forens. c. 397. num. 6.* & secundum hanc opinionem decidisse Rotam Romanam, referunt Nau. *sub hoc tit. conf. 10.* Sayr. *in addit. ad d. decis. 9.* Nicol. Garc. *d. c. 3. n. 22.* Seraphin. *decis. 1442. n. 11.* & censuisse Sacram Congregationem attestantur idem Garc. *in addit. ad d. c. 3. n. 22.* Galet. in *margarita casuum conscientie, verb. beneficium. 1.* Armend. *loco cit. n. 1.* Campan. *d. c. 13. n. 6.* Bellet. *d. tit. de disciplina clericali, §. 3. n. 33. & n. 51. vers. neque.* Illustrissimus Dominus meus Rodericus à Cunha post primam huius libri impressionem à me visus in *comm. ad c. 1. n. 8. dist. 56.* In nepote verò illegitimo ex filio illegitimo, an idem sit dicendum controuersum est, sed etiam hunc minimè prohiberi obtinente beneficium, quod auus habuit, decisum referunt Nicol. Garc. *d. c. 3. n. 27.* Armendar. *loco cit. num. 3.* Bellet. *d. §. 1. n. 51.* quicquid dicat Campan. *n. 76.* Nam patris illegitimitas non obstat filiis ut non possint obtinere Canonica- tum aui, ut fuit per Rotam decisum in *vna Tirasonen. Elemosynaria 14. Nouembris 1607.*

SVMMARIVM.

- 1 Filius Episcopi legitime natus promoueri potest ad Ordines, & in paterna Ecclesia beneficiari, & n. 2.
- 3 Filius legitime natus potest beneficium obtinere, non illud quidem quod pater obtinuerat, sed diuersum in eadem Ecclesia.
- 4 Concordatur text. in presenti, cum cap. ad extir- pandas, hoc tit.

CAP. Adhæc. XII. Clem. III.

- 1 Filius legitimus Episcopi promoueri potest ad Ordines, & in paterna Ecclesia beneficiari. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabarel. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Anchar. Anan. Host. Henric. Boic. Innoc. Butr. Panorm. Vitian. in *ration. primi libri Iuris Pontif. pag. 321.* Alagona in *compend. iur. Canon. pag. 113.* remissuè Ximen. in *concord. p. 2.* refertur ab Anton. Aug. collect. 2. *Decretal. lib. 1. tit. 9. c. 3.*
- 2 In quibus præsumunt, &c.] Vide Rebuff. in *praxi benef. tit. de dispensat. super defectu natalium, n. 3.* cum seq. Et notatur ad hoc quod filius Episcopi alioquin legitimus potest habere beneficium in aliqua priuata Ecclesia sibi subiecta, ut per Filic. *rom. 3. rr. 41. c. 4. n. 9.*
- 3 Et in eisdem Ecclesiis.] Notatur ad hoc quod filius legitime natus potest beneficium habere, non illud quidem, quod pater obtinuerat, sed diuersum in eadem Ecclesia, cui pater inseruierat, ut per Azor. *instit. moral. p. 2. lib. 6. cap. 14. g. 16.* Galganet. de *iure publico, lib. 3. tit. 2. n. 30. in fin.* & ita concordari possunt c. ad extirpandas, sup. hoc tit. cum text. in presenti, ut scilicet hic loquitur de filiis legitimis volentibus præfici in eisdem Ecclesiis, in quibus parentes obtinent, vel obtinuerunt beneficia, quod text. iste fieri posse concedit. Ille verò in d. cap. ad extirpandas, loquitur de filiis pariter legitimis in eisdem beneficiis parentum succedere volentibus, quod omnino prohibet, ne de- tur successio iure hæreditario in beneficalibus, con-

tra text. in cap. 1. de præbend. atque ita concordantur hæc iura, ut est de mente gloss. fin. in presenti, quam sequuntur Ioan. Andr. & communis hic Felin. in c. nostra de *rescript. col. 3.* Selu. de *benef. p. 3. q. 12. n. 10.* Et sic datur triplex singularis differentia inter filium legitimum, & illegitimum circa hanc materiam. Prima, quia vno & eodem tempore possunt pater, & filius legitimus beneficia in eadem Ecclesia obtinere, ut ut probat text. in presenti, illegitimus autem non potest eodem tem- pore cum patre suo beneficia obtinere in eadem Ec- clesia, c. literas, hoc tit. Conc. Trid. sess. 25. de *reform. c. 15.* Secunda differentia est, quod licet filius legitimus possit obtinere beneficium dissimile à paterno in Ecce- sia, in qua pater fuerat institutus, illegitimus verò nullum potest obtinere, etiam dissimile, ut definit Conc. Trid. cit. loc. Tertia differentia est filium legiti- mum in beneficio paterno etiam institui posse, dum- modo non succedat immediatè, secus verò est in filio illegitimo, qui nec immediatè, nec mediatè succedit in beneficio paterno, ut disponitur in Extr. Clemen- tis VII. quam refert Gigas de *pension. q. 86. in princ.* Nau. in c. si quando, de *rescript. except. 11.* Mandol. de *signatura gratia tit. de dispensat. ad beneficia in Ecclesia in qua pater.*

SVMMARIVM.

- 1 Filius non potest esse Vicarius illius Ecclesiæ, in qua pater proxime fuit Rector.
- 2 Filius præsumitur illius, qui natus est ex ea, quam tenebat secum publicè domi pro concubina.
- 3 Legitimus præsumitur, qui natus est ex vxore in domo mariti cum ea cohabitantis.
- 4 Filiatio probatur ex nominatione parentum.

CAP. Michaël. XIII.

Filius Presbyter sicut non potest succedere in bene- ficio, vel personatu patris, sic non potest succedere immediatè in Vicaria perpetua eiusdem personatus. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zabarel. Collect. Bellam. Host. Ioan. Andr. Innoc. Henric. Boich. Anan. Anchar. Panorm. Butr. Vitian. in *rationali primi libri Iuris Pontif. pag. 322.* Alagona in *compend. iur. Canon. pag. 114.* remissuè Ximen. in *concord. p. 1. & 2.* refertur ab Ant. Aug. collect. 2. *Decret. lib. 1. tit. 9. c. 4.*

In gloss. Constituerit, 1. ibi, Si natus fuit ex illa, quam tenebat secum publicè in domo pro concubina, præsumitur enim filius illius. Vide Couar. de *pons. p. 2. c. 8. §. 3. n. 8.* Pal. in *repet. rub. c. per vestras, de don. inter virum & vxor. §. 60. n. 13.* Hyppol. in l. 1. §. 1. n. 34. ff. de *quest. Tiraquel. de retractu lign. §. 2. gloss. 16. num. 7.* Ioan. Garc. de *nobilit. gloss. 20. n. 5. & 8.* Malcard. de *probat. concl. 788. num. 25.* Surd. *decis. 23. n. 2.*

In ead. gloss. ibi, Sicut aliquis præsumitur filius, quia natus est in matrimonio. Notatur ad hoc quod natus ex vxore in domo mariti cum ea cohabitantis, filius ma- riti ac per consequens legitimus præsumitur, vide Duen. *reg. 344.* Gam. *decis. 142.* Ioan. Garc. d. *gloss. 20. n. 5.* Menoch. de *presumpt. lib. 9. præsumpt. 53.*

In ead. gloss. ibi, Ex eo quod ille vocabatur illum filium, &c.] Notatur ad hoc quod ex nominatione parentum probatur filiatio nisi expresse contrarium probaretur, ut probant plures citati ad c. per tuas 10. de *probat. super verbo, nominatus.*

S V M M A R I V M.

- 1 Illegitimus genius etiam de vxore sine dispensatione ad Ordines, vel beneficia promoueri non potest.
- 2 Illegitima non est proles habita à coniugatis, quorum unus erat altero sciente, & consentiente ad sacros Ordines promotus.
- 3 Declaratur text. in presenti.
- 4 Dispensatus simpliciter ad beneficium, ad aliud, quam ad simplex non dicitur habilitatus.
- 5 Dispensatus simpliciter ad Ordines intelligitur dumtaxat ad minores.

CAP. Literas. XIV.

1 Coniugatus vir si emissio voto castitatis fiat Sacerdos, & postea ex vxore generet filium, filius habetur pro non legitimo propter incontinentiam patris sed permittitur fieri clericus, & habere beneficium Ecclesiasticum si honeste viuat. Colligunt ex Ordin. Abb. antiq. Zab. Collect. Anch. Bellam. Io. Andr. Host. Innoc. Panorm. Anan. Butr. Henric. Boich. Viu. in ration. primi libri iur. Pont. pag. 322. Alagon. in compend. iur. Can. pag. 114. remissuè Ximen. in concord. p. 2. & Casal. in annot. refertur ab Ant. Aug. collect. 1. 1. tit. 9. cap. 5.

2 Probare videtur text. hic prolem esse illegitimam quando habita est à coniugatis viro iam (vxore consentiente, aut certe sciente, nec contradicente) ad sacros Ordines promotus, vt per Anch. not. 1. & Henric. in presenti, Alex. de Neuo in c. tua il. 2. n. 9. de iureiur. Host. in sum. huius tit. §. qui filij, n. 5. Syluest. verbo, illegitimus, q. 4. Palcoth. de nobis & spuris, c. 10. n. 4. Henric. in sum. lib. 1. c. 6. n. 1. prop. fin. Verum prolem susceptam post legitimam promotionem ad Ordines ex altero coniuge verè esse legitimam tenuerunt hic Cardin. q. 1. in fin. Butr. n. 7. Abb. n. 4. in fin. Bell. n. 3. q. 3. Rainer. in sum. huius tit. §. sed pone. Maiol. de irreg. lib. 1. c. 4. n. 9. quos refert, & sequitur Sanch. de matr. lib. 9. disp. 18. n. 7. concl. vlt. vbi respondet text. in presenti non dicere prolem hanc esse illegitimam, sed ex permissione posse ad Ordines promoueri, quæ verba euincunt tantum sobolem hanc esse irregularem ad modum illegitimæ prolis ob paternam incontinentiam quoad Ordines scilicet & beneficia; quoad successionem verò, & alios honores cum deficiat ratio prohibitionis legitima debet censi. Si vir constante matrimonio siue rato tantum, siue etiam consummato ad Ordines sacros ignorante vxore, vel contradicente ascendat, & post illos sic susceptos ex sua vxore prolem suscipiat, legitima debet censi, quia licet Ordines valde suscepti sint, ex eo quia illegitimè contra iuris dispositionem non possunt matrimonio & soboli officere, Maiol. d. c. 4. n. 7. & 9. Sanch. d. disp. 38. n. 5. vbi n. 4. resoluit quod si ante matrimonij consummationem vterque coniux, aut alter transeat ad religionem, & professione facta filium concipiat ex priori coniuge, soboles est spuria: vnde si dispensationem velit obtinere, debet in impetratione exprimere quod sit genitus & procreatus ex legitimo matrimonio, sed pater & mater ingressi fuerint religionem, & postea ex congressu fuit genitus, vt aduertit Rebuff. in praxi benefic. tit. de disp. super defectu natalium, n. 40.

4 Et ad Ecclesiasticum beneficium. Aduerte dispensatum simpliciter ad beneficium, ad aliud quam ad simplex non dici habilitatum, Campan. in diuers. iur. Can.

rubr. 11. c. 13. n. 97. ego ipse de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. 45. n. 6. me citato nouissime Sanctarel. var. ref. 137. n. 17. Sayr. de censur. lib. 6. c. 11. n. 25. Sicut etiam dispensatus ad consequendum beneficium non potest vi talis dispensationis consequi, nisi vnum tantum beneficium, vt per Rebuff. in praxi tit. de dispens. super defectu natalium, n. 83. Nau. conf. 9. de præben. Tiraq. in l. bones, §. hoc sermone, à n. 29. ff. de verb. signif. sequitur Sanctar. d. q. 18. n. 19. contra Io. Andr. Syluest. Gamb. Henric. & alios per eum citatos. Vide addita ad c. de multa, in fin. de præben.

In gloss. Ordinari. Notatur ad hoc quod dispensatus simpliciter ad Ordines, intelligitur dumtaxat dispensatus ad minores, gloss. similis, verbo ad omnes, in c. vlt. hoc tit. Rebuff. d. tit. de dispens. ex defectu natalium, n. 47. Soar. de censur. tom. 5. disp. 41. sect. 3. à n. 3. Azor. in sum. mor. p. 2. lib. 6. c. 2. q. 6. Campan. in diuers. iur. Can. rub. 11. c. 12. n. 9. Sanch. de matr. lib. 8. disp. 1. n. 26. quos refero ego ipse d. alleg. 45. n. 4.

S V M M A R I V M.

- 1 Illegitimus in Ecclesia paterna præbendari non debet.
- 2 Canonicus si pater fuerit in aliqua Ecclesia, non potest filius illegitimus in eadem Ecclesia alium Canonicatum obtinere, secus in legitimo.

CAP. Cùm decorem. XV.

Innoc. III.

Illegitimus non potest habere præbendam in Ecclesia eadem in qua pater est Canonicus. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Collect. Zabar. Innoc. Bellam. Io. Andr. Anan. Butr. Anch. Host. Panorm. Viu. in ration. primi libri iur. Pont. pag. 322. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 114. remissuè Ximen. in concord. p. 1. & 2.

Collige ex text. quod si pater in aliqua Ecclesia fuerit Canonicus, non potest filius illegitimus in eadem Ecclesia alium Canonicatum obtinere, vt per Azor. in sum. mor. p. 2. lib. 6. c. 4. q. 16. Rebuff. in praxi benefic. tit. de dispens. super defectu natalium, n. 47 & 38. quos refero ego ipse de offic. & potest. Episc. 3. alleg. 65. n. 11. Bernard. in pract. c. 50. n. 1. in nouiss. edit. vbi aduertit filium illegitimum non posse præfici in Ecclesia in qua præest pater de presenti, vt habeat alium Canonicatum, vel præbendam, licet possit eo mortuo habere, dum non succedat in beneficio paterno; legitimus verò potest institui in Ecclesia in qua pater præest, etiam eo viuo in diuerso beneficio, in practica sic seruari refert Rebuff. loco proximè citato n. 19. quo loco scribit nunquam vidisse peti dispensationem ad obtinendum Canonicatum à filio legitimo in Ecclesia in qua pater aliud habet, quam opinionem etiam hodie stante dispositione Conc. Trid. sess. 25. de reform. c. 15. verissimam esse tradit Salzed. ad eundem Bernard. d. c. 50. lit. B.

S V M M A R I V M.

- 1 Illegitimus maxime spurius si instituitur in Ecclesia in qua institutus est pater, institutus non valet, & institutus à suis beneficiis suspenditur.
- 2 Filius Presbyteri non potest esse Canonicus in Ecclesia in qua pater est similiter Canonicus.
- 3 Dicitio, maxime, stat taxatim.

CAP. Ad abolendam. XVI.

¹ Canonici filij illegitimi seu spurij fieri non possunt Canonici in eisdem Ecclesiis secularibus, in quibus instituti sunt patres eorum, & si secus fiat, acta non valent, & qui praesumpserunt illos canonizare, suspenduntur à beneficiis. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabar. Collect. Anch. Bellam. Ioan. Andr. Anan. Innoc. Butr. Panorm. Henric. Viu. in ration. primi libri iur. Pont. pag. 324. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 114. remissum Ximen. in concord. p. 2. refertur ab Anton. Ang. collect. 4. Decret. lib. 1. tit. 9. c. 1.

² Probat hic text. filium Canonici non posse esse Canonicum, nec praefici in Ecclesia, in qua pater est Canonicus, maxime in sit genitus à patre Presbytero, ut per Rebuff. in praxi benef. tit. de dispens. super defectu natalium, n. 37. & 38.

³ Maxime spurij. Hæc dictio, maxime, stat hic taxative, Cou. lib. 2. var. c. 7. n. 5. Menoc. de praef. lib. 6. praef. 50. n. 12. Sanch. de matr. lib. 6. disp. 14. n. 21. quos refero ego ipse in meis remissis de dictione. Et claus. dict. 168. v. 4. alias in tract. de diss. iur. freq. dict. 197. n. 9.

S V M M A R I V M.

- ¹ Dispensare nullus potest præter Papam ut filius immediate succedat in Ecclesia paterna.
- ² Legatus nullus dispensare potest ut filius etiam legitimus habeat illud beneficium in quo pater ministravit.
- ³ Principis scientia requiritur ad consuetudinem inducendam.

CAP. Dilectus. XVII.

Honor. III.

¹ Dispensare nullus potest præter Papam, ut filius immediate succedat in Ecclesia paterna. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabar. Collect. Bellam. Host. Ioan. Andr. Anch. Butr. Anan. Innoc. Panorm. Viu. in ration. primi libri iuris Pontif. pag. 323. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 114. remissum Ximen. in concord. part. 1.

² Collige ex text. quod nullus Legatus dispensare potest ut filius etiam legitimus habeat illud beneficium, in quo pater ministravit, nisi Papa hoc ei expresse concesserit, ut per Rebuff. in praxi benef. tit. de dispens. super defectu natalium, n. 32. etiam si sint Legati à Latere Cardinales, praxis Episc. p. 1. verbo, benef. vers. septima conclus.

³ In gloss. Non obstante, ibi, tam introductum est ex consuetudine ex certa scientia Papæ. Notatur ad hoc quod ad consuetudinem inducendam requiritur scientia Principis, ut per Duen. reg. 1. 4. i. vers. lumen quarto, Palat. in rep. c. per vestras, de don. inter virum, & ux. not. 2. § 1. n. 55. Cou. in reg. peccatum, in initio, p. 1. prop. fin. de reg. iuris, lib. 6. Mich. Graff. rom. 1. com. opin. lib. 1. tit. 17. de legib. n. 369. pag. 247. Bernard. Graue. ad praef. Cam. Imper. lib. 1. concl. 31 n. 34. cum seq. Valac. rom. 2. cons. 162. n. 17. præcipue si induci queat consuetudo contra legem, quia tunc non valet nisi sit introducta ex certa scientia eius, qui legem potest tollere, Card. Tusch. rom. 2. lit. C. concl. 813 n. 16. Corraf. in explicat. aliquas leges recop. 8. de consuetud. n. 24. quicquid aliud velint Mench.

contr. freq. c. 3. n. 3. Causal. com. contra com. g. 357. n. 3. Fr. Emman. g. Reg. tom. 1. quas. 6. art. 12. Azor. inst. mor. p. 1. lib. 5. c. 18. q. 9.

S V M M A R I V M.

- ¹ Illegitimus sine dispensatione Papæ non potest promoueri ad dignitates, personatus, ac beneficia Curata.
- ² Illegitimi promoueri non possunt ad vllas dignitates, & ad quacunque beneficia curam animarum habentia absque prævia Sedis Apostol. dispensatione.
- ³ Religionem professus potest ad Ordines promoueri sine aliqua illegitimitatis dispensatione.
- ⁴ Illegitimus dispensatus in sacula ut beneficium Curatum obtinere possit, an postea factus Religiosus noua indigeat dispensatione ut esse possit Prælati regularis, ostenditur.

CAP. Nimis. XVIII.

¹ Illegitimus sine dispensatione Papæ non potest promoueri ad dignitates, Personatus, ac beneficia Curata. Colligunt ex Ord. Abb. antiq. Zabar. Collect. Bellam. Ioan. Andr. Anch. Butr. Anan. Host. Innoc. Panorm. Henric. Boich. Viu. in ration. primi libri iuris Pont. pag. 323. Alagona in compend. iuris Canon. pag. 114. remissum Ximen. in concord. p. 1.

Probat hic text. illegitimos promoueri non posse ad vllas dignitates, & personatus, & ad quacunque beneficia curam animarum habentia absque prævia Sedis Apostol. dispensatione, ut per Henric. in sum. lib. 14. c. 8. § 10. prop. fin. vers. at ut Episc. Azor. inst. mor. p. 2. lib. 6. c. 3. q. 3. late Nic. Garc. de benef. p. 7. c. 2. n. 52. & seq. Lud. Miranda in man. Prælat. tom. 1. q. 2. art. 8. concl. 1. Camil. Borrel. in sum. omnium dec. tit. 20. n. 77. Less. de iust. lib. 2. c. 34. n. 86. Ad quæ autem beneficia cum illegitimis dispensare possit Episcopus dicam commodius ad c. 1. hoc tit. lib. 6. interim vide per me resoluta de offic. & potest. Episc. p. 2. alleg. 45. per tot.

In gloss. Sedis Apostol. ibi, Potest dici, quod postquam intraverint religionem possunt promoueri ad Ordines sine aliqua dispensatione. Intellige de ingressu, qui fit per solemnem professionem, non vero de ingressu, qui dicitur educationis, seu probationis, nam alius posset esse fraus intrando quempiam religionem & suscipiendo sacros Ordines, & postea excundo ante professionem, ita Sot. in 4. sent. dist. 25. q. 1. art. 3. Angel. in sum. verbo. Notitius, n. 20. Syluest. verbo, Religio 4. n. 10. quos refert, & sequitur Lud. Mirand. in man. Prælat. tom. 1. q. 3. art. 10. concl. 1. Vtrum autem illegitimus dispensatus in saculo ut beneficium Curatum obtinere possit factus postea Religiosus noua indigeat dispensatione ut esse possit Prælati Regularis, quæstio est difficilis, in qua Nau. cons. qui filij sint leg. in nouis, quem refert, & sequitur Ludon. Mirand. vbi proxime rom. 2. q. 2. art. 5. in fin. & amplectitur Sav. in florib. dec. sub d. tit. qui filij sint leg. dec. 2. in fin. tenent partem negatiuam, quicquid Rebuff. in praxi benef. tit. de dispens. super defectu natalium, n. 74 & 75 dicat quod illegitimus secularis dispensatus ad quacunque, & quacunque beneficia obtinenda Religionem ingressus habere in ea potest Prioratum Regularem.